

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUĐOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

zo 7. júla 2022*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov – Nariadenie (ES) č. 987/2009 – Článok 44 ods. 2 – Pôsobnosť – Starobný dôchodok – Výpočet – Zohľadnenie dôb starostlivosti o dieťa dosiahnutých v inom členskom štáte – Článok 21 ZFEÚ – Voľný pohyb občanov“

Vo veci C-576/20,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd, Rakúsko) z 13. októbra 2020 a doručený Súdnemu dvoru 4. novembra 2020, ktorý súvisí s konaním:

CC

proti

Pensionsversicherungsanstalt,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory A. Prechal, sudcovia J. Passer, F. Biltgen (spravodajca), N. Wahl a M. L. Arastey Sahún,

generálny advokát: N. Emiliou,

tajomník: M. Krausenböck, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. novembra 2021,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- CC, v zastúpení: G. Schönherr, Rechtsanwalt,
- Pensionsversicherungsanstalt, v zastúpení: A. Ehm a T. Mödtagl, Rechtsanwälte, a B. Pokorny, expert,
- Rakúska vláda, v zastúpení: C. Leeb, A. Posch, J. Schmoll a B. Spiegel, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: nemčina.

- česká vláda, v zastúpení: J. Pavliš, M. Smolek a J. Vláčil, splnomocnení zástupcovia,
- španielska vláda, v zastúpení: I. Herranz Elizalde a S. Jiménez García, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: B.-R. Killmann a D. Martin, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 3. februára 2022,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 21 ZFEÚ a článku 44 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 284, 2009, s. 1).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi CC a Pensionsversicherungsanstalt (Dôchodkový úrad, Rakúsko) vo veci zohľadnenia dôb starostlivosti o dieťa, ktoré CC dosiahla v iných členských štátoch, na účely výpočtu výšky jej rakúskeho starobného dôchodku.

Právny rámec

Právo Únie

Nariadenie (ES) č. 883/2004

- 3 Cieľom nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72) je koordinovať vnútroštátne systémy sociálneho zabezpečenia. Podľa svojho článku 91 sa uplatňuje od nadobudnutia účinnosti vykonávacieho nariadenia, nariadenia č. 987/2009, ktoré podľa jeho článku 97 nadobudlo účinnosť 1. mája 2010.
- 4 Odôvodnenia 1 a 3 nariadenia č. 883/2004 stanovujú:
 - „(1) pravidlá koordinácie vnútroštátnych systémov sociálneho zabezpečenia patria do rámca voľného pohybu osôb a mali by prispieť k zlepšeniu ich životnej úrovne a podmienok zamestnania;
 - ...
 - (3) [nariadenie Rady (EHS) 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a na ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva (Ú. v. EÚ L 149, 1971, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 35)], bolo zmenené a doplnené a aktualizované viac krát, aby sa zohľadnil nielen vývoj na úrovni spoločenstva vrátane rozsudkov Súdneho dvora, ale tiež aby sa

zohľadnili zmeny právnych predpisov na vnútroštátnej úrovni. Tieto faktory zohrali svoju úlohu v čase, keď sa koordinačné pravidlá spoločenstva stávali zložitými a príliš rozsiahlymi. Nahradenie a súčasne modernizovanie a zjednodušovanie týchto pravidiel je preto dôležité, aby sa dosiahol cieľ voľného pohybu osôb“.

5 Článok 1 písm. t) tohto nariadenia definuje pojem „doba poistenia“ ako doby prispievania alebo doby zamestnania alebo samostatnej zárobkovej činnosti, ako ich definujú alebo uznávajú za doby poistenia právne predpisy, podľa ktorých sa dosiahli alebo sa považujú za dosiahnuté, a všetky doby, ktoré sa za také považujú, ak ich uvedené právne predpisy považujú za rovnocenné dobám poistenia.

6 Článok 2 uvedeného nariadenia, nazvaný „Osoby, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje“, v odseku 1 stanovuje:

„Toto nariadenie sa vzťahuje na štátnych príslušníkov členského štátu, osoby bez štátnej príslušnosti a utečencov, ktorí majú bydlisko v členskom štáte a podliehajú alebo podliehali právnym predpisom jedného alebo viacerých členských štátov, ako aj na ich rodinných príslušníkov a ich pozostalých.“

7 Hlava II toho istého nariadenia, nazvaná „Určenie príslušnosti právnych predpisov“, obsahuje najmä článok 11, nazvaný „Všeobecné pravidlá“, ktorý v odsekoch 1 až 3 stanovuje:

„1. Osoby, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje, podliehajú právnym predpisom len jedného členského štátu. Tieto právne predpisy sa určia v súlade s touto hlavou.

2. Na účely tejto hlavy osoby, ktoré prijímajú peňažné dávky na základe ich činnosti ako zamestnanca alebo samostatne zárobkovo činné osoby, alebo ako dôsledok tejto činnosti, sa považujú za osoby, ktoré vykonávajú túto činnosť. Toto sa nevzťahuje na dôchodky v invalidite, starobné dôchodky alebo pozostalostné dôchodky alebo, na dôchodky v súvislosti s pracovným úrazom alebo chorobou z povolania, alebo na nemocenské peňažné dávky vzťahujúce sa na ošetrovanie počas neobmedzenej doby.

3. S výhradou článkov 12 až 16:

a) osoba vykonávajúca činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba v členskom štáte podlieha právnym predpisom tohto členského štátu;

b) štátny zamestnanec podlieha právnym predpisom členského štátu, ktorého správa ho zamestnáva;

c) osoba prijímajúca dávku v nezamestnanosti v súlade s článkom 65 podľa právnych predpisov členského štátu bydliska podlieha právnym predpisom tohto členského štátu;

d) osoba povolaná alebo opätovne povolaná na výkon služby v ozbrojených silách alebo civilnej službe členského štátu podlieha právnym predpisom tohto členského štátu;

e) ktorákoľvek iná osoba, na ktorú sa písm. a) až d) nevzťahujú, podlieha právnym predpisom členského štátu bydliska bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia tohto nariadenia zaručujúce tejto osobe dávky podľa právnych predpisov jedného alebo viacerých členských štátov.“

8 Článok 87 nariadenia č. 883/2004 týkajúci sa prechodných ustanovení stanovuje:

„1. Podľa tohto nariadenia nevznikajú žiadne nároky na obdobie pred dátumom uplatňovania tohto nariadenia.

2. Všetky doby poistenia a prípadne všetky doby zamestnania, samostatnej zárobkovej činnosti alebo bydliska dosiahnuté podľa právnych predpisov členského štátu pred dátumom uplatňovania tohto nariadenia v danom členskom štáte sa zohľadnia na určenie nárokov nadobudnutých podľa tohto nariadenia.

3. S výhradou odseku 1 sa nadobúda nárok podľa tohto nariadenia, dokonca aj keď sa týka poistnej udalosti, ku ktorej došlo pred dátumom uplatňovania tohto nariadenia v danom členskom štáte.

...“

Nariadenie č. 987/2009

9 Podľa odôvodnení 1 a 14 nariadenia č. 987/2009:

„(1) Nariadením [č. 883/2004] sa modernizujú pravidlá koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia členských štátov tým, že sa v ňom spresňujú opatrenia a postupy ich vykonávania a tieto opatrenia a postupy sa zjednodušujú v prospech všetkých zúčastnených aktérov. Je potrebné stanoviť vykonávacie postupy.

...

(14) Na určenie uplatniteľných právnych predpisov na zohľadnenie období, počas ktorých poistenec venoval čas starostlivosti o deti v rôznych členských štátoch, sú potrebné isté osobitné pravidlá a postupy.“

10 Článok 44 tohto nariadenia, nazvaný „Zohľadnenie dôb starostlivosti o dieťa“, sa nachádza v jeho kapitole IV, nazvanej „Dávky v invalidite a starobné a pozostalostné dôchodky“. Toto ustanovenie stanovuje:

„1. Na účely tohto článku sa ‚doba starostlivosti o dieťa‘ vzťahuje na každú dobu, ktorá sa pripočítava podľa právnych predpisov členského štátu v oblasti dôchodkov alebo za ktorú priamo vzniká nárok na doplatok k dôchodku z dôvodu starostlivosti o dieťa bez ohľadu na metódu, ktorá sa používa na výpočet týchto dôb, a bez ohľadu na to, či plynú počas starostlivosti o dieťa alebo sa priznali so spätnou platnosťou.

2. Ak sa podľa právnych predpisov členského štátu, ktorý je príslušný podľa hlavy II nariadenia [č. 883/2004], nezohľadňuje žiadna doba starostlivosti o dieťa, inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy sa podľa hlavy II nariadenia [č. 883/2004] vzťahovali na dotknutú osobu na základe toho, že vykonávala činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba k dátumu, keď sa podľa týchto právnych predpisov začala zohľadňovať doba starostlivosti o dotknuté dieťa, je naďalej zodpovedná za zohľadňovanie tejto doby ako doby starostlivosti o dieťa podľa svojich právnych predpisov, ako keby sa takáto starostlivosť o dieťa uskutočňovala na jeho vlastnom území.

3. Odsek 2 sa neuplatňuje, ak sa na dotknutú osobu vzťahujú alebo začnú vzťahovať právne predpisy iného členského štátu z dôvodu výkonu činnosti zamestnanca alebo samostatnej zárobkovej činnosti.“

11 Článok 93 uvedeného nariadenia, nazvaný „Prechodné ustanovenia“, znie takto:

„Článok 87 nariadenia [č. 883/2004] sa uplatňuje na situácie, na ktoré sa vzťahuje nariadenie [č. 987/2009].“

Rakúske právo

12 § 4 ods. 1 Allgemeines Pensionsgesetz (všeobecný zákon o dôchodkoch, BGBl. I, 142/2004, ďalej len „všeobecný zákon o dôchodkoch“), nazvaný „Starobný dôchodok, nárok“ stanovuje:

„Nárok na starobný dôchodok vzniká poistencovi po dovŕšení veku 65 rokov (priemerný dôchodkový vek), ak bol k rozhodnému dňu... poistený aspoň 180 mesiacov podľa tohto alebo iného spolkového zákona, z ktorých prinajmenšom 84 získal poistenec na základe výkonu profesijnej činnosti (minimálna doba poistenia).“

13 § 16 ods. 3a všeobecného zákona o dôchodkoch stanovuje, že na účely splnenia požiadavky minimálnej doby poistenia podľa § 4 ods. 1 tohto zákona sa za mesiace poistenia považujú aj náhradné doby starostlivosti o deti najmä podľa § 227a Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (všeobecný zákon o sociálnom poistení) z 9. septembra 1955 (BGBl. 189/1955), v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „ASVG“), a § 116a Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (zákon o sociálnom poistení podnikateľov) (BGBl. 560/1978), ktoré sa dosiahli pred 1. januárom 2005.

14 § 16 ods. 6 všeobecného zákona o dôchodkoch stanovuje, že odchyľne od § 4 ods. 1 tohto zákona sa vek pre vznik nároku na dôchodok určí v prípade poistencov ženského pohlavia, ktorí dovŕšia vek 60 rokov pred 1. januárom 2024, podľa § 253 ods. 1 ASVG.

15 § 224 ASVG, nazvaný „Doby poistenia“, znie:

„Za doby poistenia sa považujú príspevkové obdobia uvedené v § 225 a § 226 a náhradné doby upravené v § 227, § 227a, § 228, § 228a a § 229.“

16 § 227a ods. 1 ASVG v podstate stanovuje, že v prípade poistenca, ktorý sa skutočne a v prevažnej miere staral o svoje deti, sa za „náhradné doby“ považujú doby dosiahnuté na vnútroštátnom území po 31. decembri 1955 a pred 1. januárom 2005, ktoré boli venované starostlivosti o dieťa, v rozsahu najviac 48 kalendárnych mesiacov od narodenia dieťaťa, alebo 60 kalendárnych mesiacov v prípade viacnásobného pôrodu.

17 § 116a zákona o sociálnom poistení podnikateľov obsahuje v podstate rovnaké ustanovenia ako § 227a ASVG.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

18 Žalobkyňa vo veci samej, CC, je rakúskou štátnou príslušníčkou narodenou v roku 1957.

- 19 Žalobkyňa vo veci samej sa po tom, čo do 30. septembra 1986 vykonávala samostatnú zárobkovú činnosť v Rakúsku a študovala v Spojenom kráľovstve, usadila v Belgicku začiatkom novembra 1987, kde 5. decembra 1987 a 23. februára 1990 porodila dve deti. Následne sa zdržiavala v Maďarsku od 5. do 31. decembra 1991 a v Spojenom kráľovstve od 1. januára do 8. februára 1993.
- 20 V období od 5. decembra 1987 do 8. februára 1993 žalobkyňa vo veci samej vychovávala svoje deti, pričom nepracovala, nedosiahla dobu poistenia a nepoberala dávky z titulu starostlivosti o svoje deti.
- 21 Dňa 8. februára 1993 sa vrátila do Rakúska a vykonávala tam činnosť ako samostatne zárobkovo činná osoba.
- 22 Od februára 1993 do februára 1994 sa žalobkyňa vo veci samej venovala 13 mesiacov starostlivosti o deti v Rakúsku, pričom bola povinne poistená a odvádzala príspevky do rakúskeho systému sociálneho zabezpečenia. Následne v tomto členskom štáte pracovala a odvádzala príspevky až do svojho odchodu do dôchodku.
- 23 Dňa 11. októbra 2017 žalobkyňa vo veci samej požiadala žalovaného vo veci samej, Dôchodkový úrad, o priznanie starobného dôchodku.
- 24 Rozhodnutím z 29. decembra 2017 jej tento úrad priznal nárok na starobný dôchodok v mesačnej výške 1 079,15 eura od 1. novembra 2017. Táto suma bola vypočítaná na základe 366 mesiacov poistenia dosiahnutých v Rakúsku, vrátane dôb starostlivosti o dieťa dosiahnutých v Rakúsku, ktoré sa považujú za doby poistenia.
- 25 Žalobkyňa vo veci samej podala proti tomuto rozhodnutiu žalobu na Arbeits- und Sozialgericht Wien (Súd pre pracovné a sociálne veci Viedeň, Rakúsko), pričom tvrdila, že vzhľadom na to, že sa na ňu vzťahovalo rakúske sociálne zabezpečenie pred dobami starostlivosti o dieťa, ktoré dosiahla v Belgicku a Maďarsku v čase od 5. decembra 1987 do 31. decembra 1991, mali by byť tieto doby, ako náhradné doby, tiež zohľadnené na účely výpočtu výšky jej rakúskeho starobného dôchodku, pretože by inak došlo k porušeniu článku 21 ZFEÚ, ako ho vykladá judikatúra Súdneho dvora.
- 26 Prvostupňový súd zamietol túto žalobu z dôvodu, že žalobkyňa vo veci samej nespĺnila podmienky na to, aby sa doby starostlivosti o dieťa dosiahnuté v iných členských štátoch mohli považovať za doby poistenia podľa článku 44 nariadenia č. 987/2009 a príslušných rakúskych právnych predpisov.
- 27 Žalobkyňa vo veci samej podala proti tomuto rozhodnutiu odvolanie na Oberlandesgericht Wien (Vyšší krajský súd Viedeň, Rakúsko), pričom tvrdila, že aj keby jej situácia nespĺňala podmienky stanovené v článku 44 nariadenia č. 987/2009, bolo potrebné v súlade s judikatúrou Súdneho dvora vyplývajúcou najmä z rozsudku z 19. júla 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), zohľadniť doby starostlivosti o dieťa dosiahnuté v iných členských štátoch na základe článku 21 ZFEÚ, pretože pred a po dobách starostlivosti o jej deti dosiahnuté v iných členských štátoch pracovala a bola poistená v rakúskom systéme sociálneho zabezpečenia, a že tieto doby preto predstavujú dostatočnú väzbu na rakúsky systém sociálneho zabezpečenia.
- 28 Tento súd odvolanie zamietol a potvrdil, že podmienky uplatnenia článku 44 nariadenia č. 987/2009 neboli v prejednávanej veci splnené a že vzhľadom na to, že toto ustanovenie má výlučnú povahu, nemožno doby starostlivosti o jej deti, ktoré žalobkyňa vo veci samej dosiahla

v iných členských štátoch, zohľadniť na základe článku 21 ZFEÚ. Okrem toho sa tento súd domnieval, že riešenie vyplývajúce z rozsudku z 19. júla 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), nemožno uplatniť na prejednávajúcu vec, keďže v prejednávanej veci je nariadenie č. 987/2009 uplatniteľné *ratione temporis*, ale vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, to tak nebolo.

- 29 Vnútroštátny súd, Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd, Rakúsko), na ktorý žalobkyňa vo veci samej podala opravný prostriedok „Revision“, sa tiež domnieva, že nariadenia č. 883/2004 a 987/2009 sú uplatniteľné *ratione temporis* na prejednávajúcu vec a že podmienky stanovené v článku 44 ods. 2 tohto posledného uvedeného nariadenia na zohľadnenie dôb starostlivosti o dieťa dosiahnutých žalobkyňou vo veci samej v Belgicku a v Maďarsku Dôchodkovým úradom nie sú splnené, pretože ku dňu, keď sa začala prvá doba starostlivosti o dieťa, teda v decembri 1987, žalobkyňa vo veci samej v Rakúsku nevykonávala činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba.
- 30 Vnútroštátny súd nevyklučuje, že článok 44 nariadenia č. 987/2009 možno vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje výlučným spôsobom, a teda že zohľadnenie uvedených dôb nie je možné ani na základe článku 21 ZFEÚ.
- 31 Tento súd však uvádza, že skutkové okolnosti vo veci samej sú porovnateľné so skutkovými okolnosťami veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 19. júla 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), a že okolnosť, že žalobkyňa vo veci samej pracovala a dosiahla doby poistenia výlučne v Rakúsku, môže v súlade s judikatúrou vyplývajúcou z tohto rozsudku preukázať existenciu dostatočne úzkej väzby s rakúskym systémom sociálneho zabezpečenia.
- 32 Vnútroštátny súd sa preto domnieva, že v rámci nariadenia č. 1408/71, ktoré bolo účinné v čase, keď žalobkyňa vo veci samej dosiahla doby starostlivosti o dieťa v Belgicku a Maďarsku, mali byť tieto doby v súlade s judikatúrou Súdneho dvora zohľadnené na základe článku 21 ZFEÚ na účely výpočtu jej rakúskeho starobného dôchodku. Situácia žalobkyne vo veci samej sa tak v dôsledku nadobudnutia účinnosti článku 44 nariadenia č. 987/2009 stala menej priaznivou.
- 33 Podporne vnútroštátny súd uvádza, že členské štáty, v ktorých žalobkyňa vo veci samej dosiahla doby starostlivosti o svoje deti, v zásade stanovujú zohľadnenie takýchto dôb. V tomto kontexte sa tento súd pýta, či za predpokladu, že článok 44 nariadenia č. 987/2009 by sa v prejednávanej veci uplatnil, mala by sa okolnosť uvedená v odseku 2 tohto článku, a to okolnosť, že „podľa právnych predpisov členského štátu, ktorý je príslušný podľa hlavy II nariadenia [č. 883/2004], [sa] nezohľadňuje žiadna doba starostlivosti o dieťa“, chápať tak, že sa týkajú prípadov, v ktorých právne predpisy tohto členského štátu zohľadnenie dôb starostlivosti o dieťa pri výpočte starobného dôchodku dotknutej osoby všeobecne nestanovujú, alebo či sa naopak týka prípadov, v ktorých je takéto zohľadnenie síce stanovené, avšak táto osoba naň nemá vzhľadom na jej konkrétnu situáciu nárok.
- 34 Za týchto okolností Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
 - „1. Má sa článok 44 ods. 2 nariadenia [č. 987/2009] vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa doby starostlivosti o dieťa dosiahnuté v iných členských štátoch zohľadnili v členskom štáte, ktorý má právomoc rozhodnúť o priznaní nároku na starobný dôchodok, ak v zmysle právnych predpisov tohto štátu [žiadateľ/žiadateľka] o starobný dôchodok [vykonával/a], s výnimkou dôb starostlivosti o dieťa, počas celého svojho aktívneho pracovného života

pracovnú činnosť alebo samostatne zárobkovú činnosť, len preto, že [uvedený žiadateľ/žiadateľka] o dôchodok v čase, keď sa začali zohľadňovať doby starostlivosti o dieťa, ktoré pripadli na dotknuté dieťa podľa právnych predpisov tohto členského štátu, v danom štáte [nevykonával/a] pracovnú ani inú samostatne zárobkovú činnosť?

V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

2. Má sa článok 44 ods. 2 prvá časť prvej vety nariadenia [č. 987/2009] vykladať v tom zmysle, že členský štát, ktorý sa podľa hlavy II nariadenia [č. 883/2004] považuje za príslušný členský štát, nezohľadní doby starostlivosti o dieťa v zmysle svojich právnych predpisov vo všeobecnosti alebo na ne neprihliadne len v konkrétnom prípade?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 35 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora v rámci postupu spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdny dvorom zakotveného v článku 267 ZFEÚ prislúcha Súdnemu dvoru poskytnúť vnútroštátnemu súdu odpoveď potrebnú na rozhodnutie vo veci, o ktorej vnútroštátny súd rozhoduje. Vzhľadom na to Súdnemu dvoru prináleží v prípade potreby preformulovať otázky, ktoré sú mu položené. Povinnosťou Súdneho dvora je totiž vykladať všetky ustanovenia práva Únie, ktoré vnútroštátne súdy potrebujú na rozhodovanie o žalobách, ktoré im boli predložené, aj keď tieto ustanovenia nie sú výslovne spomenuté v otázkach položených Súdnemu dvoru týmito súdmi (rozsudok z 8. júla 2021, Staatsanwaltschaft Köln a Bundesamt für Güterverkehr, C-937/19, EU:C:2021:555, bod 22, ako aj citovaná judikatúra).
- 36 V dôsledku toho, hoci z formálneho hľadiska vnútroštátny súd svoje otázky obmedzil iba na výklad článku 44 ods. 2 nariadenia č. 987/2009, táto okolnosť nebráni Súdnemu dvoru podať vnútroštátnemu súdu všetky aspekty výkladu práva Únie, ktoré môžu byť užitočné na rozhodnutie vo veci, ktorá mu bola predložená, bez ohľadu na to, či ich vnútroštátny súd uviedol, alebo neuviedol v znení svojich otázok. Súdnemu dvoru totiž v tejto súvislosti prináleží, aby zo všetkých informácií, ktoré poskytol vnútroštátny súd, a najmä z odôvodnenia rozhodnutia vnútroštátneho súdu, vybral tie ustanovenia práva Únie, ktoré si so zreteľom na predmet sporu vyžadujú výklad (pozri analogicky rozsudok z 8. júla 2021, Staatsanwaltschaft Köln a Bundesamt für Güterverkehr, C-937/19, EU:C:2021:555, bod 23, ako aj citovanú judikatúru).
- 37 V prejednávanej veci z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že spor vo veci samej sa týka otázky, či je Rakúska republika povinná na účely priznania starobného dôchodku zohľadniť doby starostlivosti o dieťa dosiahnuté žalobkyňou vo veci samej v iných členských štátoch. Vnútroštátny súd totiž uvádza, že takéto zohľadnenie je na základe článku 44 ods. 2 nariadenia č. 987/2009 vylúčené, pretože toto ustanovenie vyžaduje, aby dotknutá osoba v dotknutom členskom štáte vykonávala činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba „k dátumu, keď sa podľa [právnych predpisov tohto členského štátu] začala zohľadňovať doba starostlivosti o dotknuté dieťa“, pričom tento dátum sa určuje podľa vnútroštátnych ustanovení uvedeného členského štátu, ktoré upravujú zohľadnenie dôb starostlivosti o dieťa. Aj keď žalobkyňa vo veci samej vykonávala počas svojho aktívneho života činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba len v Rakúsku a odvádzala príspevky do systému sociálneho zabezpečenia len tohto členského štátu, bolo pritom preukázané, že v rozhodných

dátumoch, ktorými boli v súlade s rakúskymi právnymi predpismi 1. január 1988 a 1. marec 1990, v Rakúsku nevykonávala činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba. Za týchto podmienok sa vnútroštátny súd pýta, či v prípade, že by sa článok 44 mal vykladať v tom zmysle, že nemá výlučnú povahu, by Rakúska republika bola v súlade s judikatúrou vyplývajúcou z rozsudku z 19. júla 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), ktorého skutkové okolnosti sú podľa tohto súdu porovnateľné s okolnosťami vo veci samej, povinná tieto doby zohľadniť na základe článku 21 ZFEÚ.

- 38 Prvú otázku preto treba chápať tak, že jej cieľom je zistiť, či sa má článok 44 ods. 2 nariadenia č. 987/2009 vykladať v tom zmysle, že ak dotknutá osoba nespĺňa podmienku výkonu činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba stanovenú v tomto ustanovení, aby na účely priznania starobného dôchodku členský štát zodpovedný za vyplácanie tohto dôchodku zohľadnil doby starostlivosti o dieťa, ktoré dosiahla v iných členských štátoch, je tento členský štát napriek tomu povinný zohľadniť tieto doby na základe článku 21 ZFEÚ.
- 39 V tejto súvislosti treba v prvom rade overiť, či článok 44 nariadenia č. 987/2009 upravuje výlučným spôsobom zohľadnenie dôb starostlivosti o dieťa dosiahnutých v rôznych členských štátoch. V prípade kladnej odpovede možno totiž takéto doby zohľadniť len na základe tohto ustanovenia, takže článok 21 ZFEÚ sa neuplatní. Naopak, ak by sa mal článok 44 nariadenia č. 987/2009 vykladať v tom zmysle, že sa neuplatňuje výlučným spôsobom, nemožno hneď vylúčiť, že judikatúra vyplývajúca z rozsudku z 19. júla 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), ktorý stanovuje, že členský štát zohľadní doby starostlivosti o dieťa dosiahnuté dotknutou osobou v iných členských štátoch na základe článku 21 ZFEÚ, sa môže uplatniť na túto situáciu, o akú ide vo veci samej, ktorá na rozdiel od situácie, ktorá viedla k vydaniu uvedeného rozsudku, spadá do pôsobnosti nariadenia č. 987/2009 *ratione temporis*, avšak dotknutá osoba nespĺňa podmienku výkonu činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, ktorá je stanovená v článku 44 ods. 2 tohto nariadenia.
- 40 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je na účely výkladu ustanovenia práva Únie potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou, keďže vývoj tohto ustanovenia môže taktiež obsahovať relevantné prvky pre jeho výklad (rozsudok z 8. mája 2019, Inspecteur van de Belastingdienst, C-631/17, EU:C:2019:381, bod 29).
- 41 V prejednávanej veci znenie článku 44 nariadenia č. 987/2009 výslovne neuvádza, či toto ustanovenie upravuje zohľadnenie dôb starostlivosti o dieťa dosiahnutých v rôznych členských štátoch výlučným spôsobom. Treba však konštatovať, že pravidlo stanovené v odseku 2 tohto článku, podľa ktorého sa na dotknutú osobu vzťahujú právne predpisy členského štátu, ktorý bol príslušný podľa hlavy II nariadenia č. 883/2004 z dôvodu, že táto osoba vykonávala činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba v tomto členskom štáte ku dňu, keď sa podľa týchto právnych predpisov začala zohľadňovať doba starostlivosti o dieťa, predstavuje, ako tvrdí Európska komisia, kodifikáciu judikatúry Súdneho dvora vyplývajúcej z rozsudkov z 23. novembra 2000, Elsen (C-135/99, EU:C:2000:647), a zo 7. februára 2002, Kauer (C-28/00, EU:C:2002:82).
- 42 Aj keď totiž normotvorca Únie výslovne neprevzal kritériá preskúmania uvedené v týchto rozsudkoch, „úzka väzba“ alebo „dostatočná väzba“ medzi dobami poistenia dosiahnutými z dôvodu výkonu profesijnej činnosti v členskom štáte, v ktorom dotknutá osoba žiada o starobný dôchodok, a dobami starostlivosti o dieťa, ktoré táto osoba dosiahla v inom členskom štáte, nič nemení na tom, že uplatnenie pravidla stanoveného v článku 44 ods. 2 nariadenia č. 987/2009 na osoby, o ktoré išlo vo veciach, v ktorých boli vydané tieto rozsudky, by aj tak viedlo k riešeniu,

ktoré v uvedených rozsudkoch zvolil Súdny dvor. Ako totiž v podstate vyplýva z bodov 25 až 28 rozsudku z 23. novembra 2000, Elsen (C-135/99, EU:C:2000:647), a z bodov 31 až 33 rozsudku zo 7. februára 2002, Kauer (C-28/00, EU:C:2002:82), Súdny dvor rozhodol, že okolnosť, že tieto osoby, ktoré pracovali výlučne v členskom štáte zodpovednom za vyplácanie ich starobného dôchodku, vykonávali v čase narodenia svojho dieťaťa takú zárobkovú činnosť na území tohto členského štátu, ktorá umožňuje konštatovať existenciu takejto úzkej alebo dostatočnej väzby, a že sa preto uplatnia právne predpisy uvedeného členského štátu, pokiaľ ide o zohľadnenie dôb starostlivosti o dieťa dosiahnutých v inom členskom štáte na účely priznania takéhoto dôchodku.

- 43 Treba dodať, že vzhľadom na to, že ku dňu nadobudnutia účinnosti článku 44 nariadenia č. 987/2009 Súdny dvor ešte nevyhlásil rozsudok z 19. júla 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), nemohli byť závery vyplývajúce z tohto rozsudku zohľadnené pri prijatí tohto nariadenia na účely ich prípadnej kodifikácie.
- 44 Z toho vyplýva, že článok 44 nariadenia č. 987/2009 sa má vzhľadom na svoje znenie vykladať v tom zmysle, že neupravuje zohľadnenie dôb starostlivosti o dieťa výlučným spôsobom.
- 45 Takýto výklad podporuje kontext, do ktorého patrí toto ustanovenie.
- 46 Treba totiž konštatovať, že s prihliadnutím na hlavu a kapitolu nariadenia č. 987/2009, do ktorých spadá článok 44 tohto nariadenia, a to hlavu III, nazvanú „Osobitné ustanovenia týkajúce sa rôznych kategórií dávok“, a kapitolu IV, ktorá zoskupuje ustanovenia upravujúce „dávky v invalidite a starobné a pozostalostné dôchodky“, je toto ustanovenie osobitným ustanovením uplatniteľným na dávky spadajúce pod dôchodok, ktoré uľahčujú zohľadnenie dôb starostlivosti o dieťa na účely výpočtu týchto dávok. Na tento účel toto ustanovenie zavádza, pokiaľ právne predpisy členského štátu, ktorý je príslušný podľa hlavy II nariadenia č. 883/2004, nezohľadňujú uvedené doby, iba subsidiárnu príslušnosť členského štátu, ktorý nie je príslušný podľa všeobecných pravidiel, ktorý ale predtým príslušný bol z dôvodu, že dotknutá osoba vykonávala činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba v tomto členskom štáte ku dňu, keď sa podľa jeho právnych predpisov uvedené doby mohli začať zohľadňovať.
- 47 V dôsledku toho článok 44 nariadenia č. 987/2009 zavádza dodatočné pravidlo umožňujúce zvýšiť pravdepodobnosť, že dotknutým osobám sa v plnom rozsahu zohľadnia ich doby starostlivosti o dieťa, a zabrániť tak v čo najväčšej možnej miere tomu, aby to tak nebolo. Toto ustanovenie preto nemožno vykladať v tom zmysle, že má výlučnú povahu.
- 48 Pokiaľ ide o ciele právnej úpravy, ktorej súčasťou je článok 44 nariadenia č. 987/2009, treba pripomenúť, že ako vyplýva z odôvodnenia 3 nariadenia č. 883/2004 a z odôvodnenia 1 nariadenia č. 987/2009, cieľom nariadenia č. 883/2004 je nahradiť pravidlá koordinácie vnútroštátnych systémov sociálneho zabezpečenia stanovené nariadením č. 1408/71 ich modernizáciou a zjednodušením na účely dosiahnutia cieľa voľného pohybu osôb, pričom cieľom nariadenia č. 987/2009 je stanoviť postup vykonávania. Odôvodnenie 1 nariadenia č. 883/2004 okrem iného uvádza, že pravidlá koordinácie vnútroštátnych systémov sociálneho zabezpečenia, akými sú pravidlá stanovené týmto nariadením, nariadením č. 987/2009 a predtým nariadením č. 1408/71, patria do rámca voľného pohybu osôb.
- 49 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry od nadobudnutia účinnosti nariadenia č. 883/2004 na jednej strane vyplýva, že hoci si členské štáty v prípade neexistencie harmonizácie na úrovni Únie zachovávajú právomoc organizovať svoje systémy sociálneho zabezpečenia a v tejto súvislosti najmä určiť podmienky, ktoré zakladajú nárok na dávky, musia tieto štáty pri výkone tejto

právomoci dodržiavať právo Únie, a najmä ustanovenia Zmluvy o FEÚ týkajúce sa slobody pohybu a pobytu každého občana Únie na území členských štátov (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. marca 2019, Vester, C-134/18, EU:C:2019:212, body 29 až 31 a citovanú judikatúru).

- 50 Na druhej strane, ak by mali migrujúci pracovníci v dôsledku uplatnenia svojho práva na voľný pohyb stratiť výhody sociálneho zabezpečenia, ktoré im zaisťujú právne predpisy členského štátu, mohol by ich taký dôsledok odradiť od výkonu ich práva na voľný pohyb a predstavoval by tak prekážku tejto slobody (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. marca 2019, Vester, C-134/18, EU:C:2019:212, bod 33 a citovanú judikatúru).
- 51 Z toho vyplýva, že cieľ zabezpečiť dodržiavanie zásady voľného pohybu zakotvenej v článku 21 ZFEÚ má prednosť aj v rámci nariadení č. 883/2004 a 987/2009.
- 52 Treba však konštatovať, že výklad, podľa ktorého článok 44 nariadenia č. 987/2009 upravuje zohľadnenie dôb starostlivosti o dieťa dosiahnutých v rôznych členských štátoch výlučným spôsobom, by znamenal, že by členskému štátu zodpovednému za vyplácanie starobného dôchodku osoby, v ktorom táto osoba, rovnako ako žalobkyňa vo veci samej, výlučne pracovala a odvádzala príspevky, tak pred, ako aj po presune svojho bydliska do iného členského štátu, v ktorom sa venovala starostlivosti o svoje deti, umožňoval odmietnuť zohľadniť na účely priznania takéhoto dôchodku doby starostlivosti o dieťa, ktoré táto osoba dosiahla v tomto inom členskom štáte, a teda ju znevýhodniť len z dôvodu, že využila svoje právo na voľný pohyb.
- 53 Takýto výklad by bol preto v rozpore s cieľmi sledovanými nariadením č. 987/2009, najmä pokiaľ ide o cieľ zabezpečiť dodržiavanie zásady voľného pohybu, a preto by mohol ohroziť potrebný účinok článku 44 tohto nariadenia.
- 54 V tomto kontexte stačí pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora, ak ustanovenie práva Únie môže byť predmetom výkladu viacerými spôsobmi, treba uprednostniť ten výklad, ktorý svojou povahou zabezpečuje jeho potrebný účinok (rozsudok zo 7. októbra 2010, Lassal, C-162/09, EU:C:2010:592, bod 51).
- 55 V dôsledku toho treba konštatovať, že vzhľadom na jeho znenie, kontext, do ktorého patrí, a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou, sa má článok 44 nariadenia č. 987/2009 vykladať v tom zmysle, že neupravuje zohľadnenie dôb starostlivosti o dieťa dosiahnutých jednou osobou v rôznych členských štátoch výlučným spôsobom.
- 56 V druhom rade treba preskúmať, či je judikatúra vyplývajúca z rozsudku z 19. júla 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), uplatniteľná na takú situáciu, o akú ide vo veci samej, v ktorej dotknutá osoba, hoci sa nariadenie č. 987/2009 uplatňuje *ratione temporis*, nespĺňa podmienku výkonu činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, ktorú ukladá článok 44 ods. 2 tohto nariadenia na to, aby jej na účely priznania starobného dôchodku členský štát zodpovedný za vyplácanie tohto dôchodku zohľadnil doby starostlivosti o dieťa dosiahnuté v iných členských štátoch. Vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, dotknutá osoba v čase narodenia svojich detí prestala pracovať v členskom štáte zodpovednom za vyplácanie jej starobného dôchodku a dočasne si zriadila bydlisko na území iného členského štátu, v ktorom sa venovala starostlivosti o svoje deti a nevykonávala činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba. Táto osoba sa so svojou rodinou následne vrátila do prvého členského štátu, kde pokračovala vo svojej profesijnej činnosti.

- 57 V rozsudku z 19. júla 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), Súdny dvor najprv v bodoch 24 až 29 tohto rozsudku rozhodol, že v takejto situácii sa nariadenie č. 987/2009 neuplatní *ratione temporis*, a konštatoval, že za týchto okolností sa v zásade uplatnia pravidlá stanovené nariadením č. 1408/71.
- 58 Súdny dvor po tom, čo v bode 30 tohto rozsudku konštatoval, že nariadenie č. 1408/71 nestanovuje žiadne špecifické pravidlo porovnateľné s článkom 44 nariadenia č. 987/2009 upravujúcim zohľadnenie dôb starostlivosti o dieťa dosiahnutých v iných členských štátoch, dospel k záveru, že otázky položené vnútroštátnym súdom sa majú chápať v tom zmysle, že ich predmetom je zistiť, či v situácii, o akú ide vo veci samej, ukladá článok 21 ZFEÚ príslušnej inštitúcii členského štátu zodpovedného za vyplácanie starobného dôchodku dotknutej osoby povinnosť zohľadniť na účely priznania tohto dôchodku doby starostlivosti o dieťa, ktoré táto osoba dosiahla v inom členskom štáte. V bode 31 uvedeného rozsudku Súdny dvor konštatoval, že na účely odpovede na túto otázku treba na jednej strane určiť, ktorý členský štát je príslušný na to, aby definoval alebo uznal ako doby rovnajúce sa dobám poistenia vo vlastnom zmysle slova doby venované dotknutou osobou starostlivosti o svoje deti v inom členskom štáte, a na druhej strane v prípade, že sú určené právne predpisy členského štátu zodpovedného za vyplácanie jej starobného dôchodku, posúdiť, či spôsoby zohľadnenia období venovaných starostlivosti o dieťa stanovených v týchto právnych predpisoch sú v súlade s článkom 21 ZFEÚ.
- 59 Súdny dvor tak na jednej strane v bodoch 35 a 36 rozsudku z 19. júla 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), konštatoval, že ak osoba pracovala a odvádzala poistné výlučne v jednom a tom istom členskom štáte, tak pred, ako aj po presune svojho bydliska do iného členského štátu, v ktorom nikdy nepracovala ani neodvádzala poistné, treba pripustiť existenciu dostatočnej väzby medzi týmito dobami starostlivosti o dieťa a dobami poistenia dosiahnutými z titulu výkonu profesijnej činnosti v prvom členskom štáte, takže pokiaľ ide o zohľadnenie a uznanie dôb starostlivosti o dieťa dosiahnutých touto osobou na účely priznania starobného dôchodku sú uplatniteľné právne predpisy tohto prvého členského štátu.
- 60 Na druhej strane, pokiaľ ide o zlučiteľnosť právnych predpisov uplatniteľných v tejto veci s článkom 21 ZFEÚ, Súdny dvor v bodoch 38 až 40 tohto rozsudku pripomenul, že aj keď si členské štáty ponechávajú svoju právomoc organizovať svoje systémy sociálneho zabezpečenia, musia pri výkone tejto právomoci prinajmenšom dodržiavať právo Únie a ustanovenia Zmluvy o FEÚ týkajúce sa voľného pohybu občanov zaručené článkom 21 ZFEÚ. Okrem toho Súdny dvor uviedol, že v takej situácii, o akú išlo vo veci, v ktorej bol vydaný uvedený rozsudok, viedli vnútroštátne ustanovenia k tomu, že dotknutá osoba, ak neodvádzala na základe výkonu činnosti zamestnanca alebo samostatne zárobkovo činnnej osoby povinné príspevky počas dôb starostlivosti o svoje deti alebo bezprostredne pred ich narodením, bola na účely určenia výšky svojho starobného dôchodku zbavená práva zohľadniť svoje doby starostlivosti o dieťa len z dôvodu, že si dočasne zriadila bydlisko v inom členskom štáte, hoci v tomto inom členskom štáte nebola zamestnancom ani samostatne zárobkovo činnou osobou.
- 61 Napokon Súdny dvor v bodoch 41 až 45 toho istého rozsudku rozhodol, že za týchto okolností by sa s takouto osobou v členskom štáte, ktorého je štátnym príslušníkom, zaobchádzalo menej priaznivo ako v prípade, ak by nevyužila možnosti ponúkané Zmluvou o FEÚ týkajúce sa pohybu osôb. Vnútroštátna právna úprava, ktorá znevýhodňuje určitých štátnych príslušníkov len z dôvodu, že vykonávali svoju slobodu pohybu a pobytu v inom členskom štáte, však takto spôsobuje nerovnosť zaobchádzania, ktorá je v rozpore so zásadami, na ktorých je založený štatút občana Únie pri výkone jeho slobody pohybu. Súdny dvor z toho vyvodil, že v takejto situácii je jednak vylúčené zohľadnenie dôb starostlivosti o dieťa dosiahnutých mimo územia príslušného

členského štátu stanovené právnymi predpismi tohto štátu v rozpore s článkom 21 ZFEÚ, a jednak, že toto ustanovenie práva Únie stanovuje inštitúcii tohto členského štátu príslušnej na priznanie starobného dôchodku povinnosť zohľadniť doby starostlivosti o dieťa dosiahnuté dotknutou osobou v inom členskom štáte na účely výpočtu výšky uvedeného dôchodku.

- 62 Treba konštatovať, že vzhľadom na to, že článok 44 nariadenia č. 987/2009, ako vyplýva z bodu 55 tohto rozsudku, neupravuje zohľadnenie dôb starostlivosti o dieťa v zahraničí výlučným spôsobom a, že, ako vyplýva z bodu 51 tohto rozsudku, cieľ zabezpečiť dodržiavanie zásady voľného pohybu zakotvanej v článku 21 ZFEÚ má prednosť aj v rámci nariadení č. 883/2004 a 987/2009, sú závery z rozsudku z 19. júla 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), uplatniteľné na takú situáciu, o akú ide vo veci samej, v ktorej je nariadenie č. 987/2009 uplatniteľné *ratione temporis*, avšak v ktorej dotknutá osoba nespĺňa podmienku výkonu činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, ktorú ukladá článok 44 ods. 2 tohto nariadenia, aby jej členský štát zodpovedný za vyplácanie tohto dôchodku zohľadnil na účely priznania starobného dôchodku doby starostlivosti o dieťa dosiahnuté v iných členských štátoch.
- 63 Okrem toho, ako vyplýva z bodov 22 až 25 tohto rozsudku, skutkové okolnosti vo veci samej sú porovnateľné so skutkovými okolnosťami veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 19. júla 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), ktoré boli pripomenuté v bode 56 tohto rozsudku, keďže jednak v prejednávanej veci žalobkyňa vo veci samej pracovala a odvádzala poistné výlučne v členskom štáte, ktorý je zodpovedný za vyplácanie jej starobného dôchodku, a to v Rakúsku, tak pred, ako aj po presune svojho bydliska do Maďarska a následne do Belgicka, kde sa venovala starostlivosti o svoje deti, a jednak ku dňu rozhodujúcemu na zohľadnenie jej dôb starostlivosti o dieťa na účely priznania starobného dôchodku v tomto členskom štáte nevykonávala v Rakúsku činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba. Rovnako ako v prípade situácie, o ktorú išlo v rozsudku z 19. júla 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), teda existuje dostatočná väzba medzi dobami starostlivosti o dieťa, ktoré dosiahla žalobkyňa vo veci samej v zahraničí, a dobami poistenia dosiahnutými z dôvodu výkonu profesijnej činnosti v Rakúsku. Treba sa preto domnievať, že právne predpisy tohto členského štátu sa musia uplatniť na zohľadnenie a uznanie týchto dôb na účely priznania starobného dôchodku uvedeným členským štátom.
- 64 Je tiež nesporné, že ak by žalobkyňa vo veci samej neopustila Rakúsko, boli by jej doby starostlivosti o dieťa zohľadnené na účely výpočtu jej rakúskeho starobného dôchodku. Je preto nepochybné, že rovnako ako dotknutá osoba vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 19. júla 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), je žalobkyňa vo veci samej znevýhodnená len z toho dôvodu, že využila svoje právo na voľný pohyb, čo je v rozpore s článkom 21 ZFEÚ.
- 65 Z toho vyplýva, že v takej situácii, o akú ide vo veci samej, keď dotknutá osoba pracovala a odvádzala príspevky výlučne v členskom štáte zodpovednom za vyplácanie jej starobného dôchodku, a to tak pred, ako aj po presune svojho bydliska do iných členských štátov, v ktorých dosiahla svoje doby starostlivosti o dieťa, je tento členský štát povinný v súlade s judikatúrou vyplývajúcou z rozsudku z 19. júla 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), zohľadniť na účely priznania starobného dôchodku uvedené doby na základe článku 21 ZFEÚ.
- 66 S prihliadnutím na všetky predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 44 ods. 2 nariadenia č. 987/2009 sa má vykladať v tom zmysle, že ak dotknutá osoba nespĺňa podmienku výkonu činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba stanovenú v tomto ustanovení, aby na účely priznania starobného dôchodku členský štát zodpovedný za vyplácanie tohto dôchodku zohľadnil doby starostlivosti o dieťa, ktoré dosiahla v iných členských

štátoch, je tento členským štát povinný zohľadniť tieto doby na základe článku 21 ZFEÚ, pokiaľ táto osoba pracovala a odvádza príspevky výlučne v tomto členskom štáte, a to tak pred, ako aj po presune svojho bydliska do iného členského štátu, v ktorom dosiahla uvedené doby.

O druhej otázke

- 67 Keďže táto otázka by sa vynorila len za predpokladu, že by Súdny dvor dospel k záveru, že článok 44 ods. 2 nariadenia č. 987/2009 sa uplatňuje na situáciu, o akú ide vo veci samej, a že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky uplatnenia tohto ustanovenia, nie je potrebné na ňu odpovedať.

O trovách

- 68 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 44 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, sa má vykladať v tom zmysle, že ak dotknutá osoba nespĺňa podmienku výkonu činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba stanovenú v tomto ustanovení, aby na účely priznania starobného dôchodku členský štát zodpovedný za vyplácanie tohto dôchodku zohľadnil doby starostlivosti o dieťa, ktoré dosiahla v iných členských štátoch, je tento členským štát povinný zohľadniť tieto doby na základe článku 21 ZFEÚ, pokiaľ táto osoba pracovala a odvádza príspevky výlučne v tomto členskom štáte, a to tak pred, ako aj po presune svojho bydliska do iného členského štátu, v ktorom dosiahla uvedené doby.

Podpisy